

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

APARE ÎN FIE-CARE DUMINICĂ

Abonament, pe an în țară Lei 5 Abonament, pe an în străinătate Lei 6
 „ „ 6 luni în țară. „ 3 Un număr 15 bani/

Manuscrisele nepublicate se ard.

COMITETUL DE REDACȚIE:

P. Garbovicianu
O. Rădulescu-Motru
G. Coșbuo
I. Otescu
P. Dulfu

G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolăescu
Const. C. Popș-Tașcă
Gr. Teodossiu.

Redacția și Administrația Str. Mântuleasa, No. 9.

S U M A R:

I. Kalinderu, Educațiunea voinței. — Inaugurarea bustului lui Gr. Alexandrescu. — Vrei să fii sănătos? — *N. Brudcu*, Cum se face roirea artificială la stupii sistematici? — Vrei să lucrezi cu spor? — *Victor Puiu*, Ce trebuie să facem? — Serbări de 10 Maiu. — *Iliescu Dumitru*, Familia, școala și societatea. — *G. I. Tomescu*, Serbări școlare. — *D. Popescu-Sângeru*, Jocul călușarilor. — *I. Ionda*, Inimiclii agriculturii. — Pomii roditori. — *N. Gădureanu*, Societatea apicolă din județul Ol. — *N. Istrati*, Sfaturi pentru cumpărarea taurilor. — *Th. Zaharescu*, Urdinarea. — Bibliografie. — Răspunsuri la întrebările din No. 23. — Adrese către redacție. — Poșta redacției. — Prețul cerealelor.

Ilustrațiuni: Monumentul lui Gr. Alexandrescu, înălțat în Tirgoviște. — Fintână din curtea castelului Peleş. — Pagina glumită: Dacă te lăcomesci, o pășeci.

PENTRU PREMII

Anul trecut, un însemnat număr de d-ne și d-ni directori de licee, gimnasii, externate și școle profesionale de fete, ca și mai toate prefecturile și primăriile din țară, ne-au luat revista pentru a se împărți ca premii. Fiind siguri de aceeași încurajare, oferim colecția anului I a revistei noastre, cuprindând peste două mii icône, pe lângă un variat și bogat material, legată frumos, cu prețul de 6 lei volumul. Anul I, împărțit în 2 volume, a 3,50 volumul.

Este cea mai nemerită carte ce se poate oferii elevilor și rugăm pe amicii revistei a adresa cererile însoțite de cost, administrației noastre, str. Mântuleasa 9, primind franco la domiciliu volumele comandate.

Administrația revistei poate asemenea procura și întâia jumătate a anului al II-lea în fascicule, cu costul abonamentului, adică 3 lei, iar legată cu 4 lei.

Rugăm a ni se face cunoscut din vreme pentru a putea satisface toate cererile.

Onor. autorități și particulari, cari ne-au făcut deja coman-dele sint încunoscințați că le vor fi expediate până la 20 Maiu c

EDUCAȚIUNEA VOINȚEI

În ziua de sf. Ión d-l I. Kalinderu, administratorul domeniilor Corónei, a rostit următorul discurs la școla din comuna Cocioc, unde se află adunați învățătorii și elevii.

Domnilor,

m venit să împărtășesc cu d-văstră serbarea sfântului Ión, patronul mieu, în această adunare însemnată și în mijlocul acestor copii animați de generose sentimente însușiri ale tinereței, acești copii, cari se îndemna cu atâta zel să onoreze pe gloriosul premergător al lui Isus Christos, sf. Ión alesul de Dumneșeu, ca să mărturisescă lumina strălucitoare în chaosul întunecat, și pe care ómenii deatunci n'au înțeles-o.

Sfântul Ión carele a vestit venirea lui Isus, rézemul aștepta, și speranța națiunilor, a profeților, a sf. bătrân Simion, sf Ión, care avu negrăita fericire să tórne pe capul venerat al Domnului său apă botezătoare din Iordan și să apropie pe acest întâiul și Dumneșeescul neofit de urmașii fiilor lui Adam, ertaț d'acum de Tatăl a tot Puternic, să-l apropie de pământul renăscut din sfârșitul îndurerat al Raiului pierdut.

N'ași pute întrebuiță mai cu folos timpul acestei zile sacre petrecută aci, de cât întreținându-vă despre o însușire numită *voința*, care e de cea mai mare prețuire în problema educațiunei, primul imbold al ei, și al ei mai mare ajutor de cât sînteți d-văstră, domnilor institutori, oricare ar fi de altminteri știința, talentele și devotamentul vostru, a căror însemnătate nici o clipă n'am încetat a o recunoșce.

Neapărat că pentru voi, tineri elevi, m'am hotărît să vorbesc dar cu deosebire cuvintele mele privesc și pe profesorii și profesorele văstre; ei vor pricepe mai bine de cât voi sfaturile, pe carî îngrijirea mea de voi, sprijinită pe experiența mea, mi le va insuflă, și ei vor găsi ca datorie să vi le reamintescă, să vi le desvolte pînă le veți pătrunde, dacă timpul și nestatornicia, firéscă la vârsta văstră, vi le-ar putea șterge din minte, și, reînprospătându-le, vor adăoga și povețele lor.

Da, voința, acesta este în educațiune însușirea de căpetenie, și spre ea găsesc potrivit să chem luarea văstră amine, institutori, cari faceți elevilor cunoscută viața și îndatoririle ei tóte.

Din nenorocire, această facultate tot atât de folositoare pentru mușchii școlarilor, cât aerul folosește plămânilor lor, este în deosebi neîngrijită în generațiunea de acum, voința, de cât care nimic nar trebui mai mult deprins, mai mult cultivat. Școala e un câmp de război pacinic, adică unde sângele nu curge nici odată; dar școlarii trebuie să risipescă atâta curaj, atâta forță, atâta statornicie cât și soldatul deslășoră în luptele cele mai omoritoare; mai ales nu trebuie descurajare; isbânzile cele mai hotărâtoare sînt adese ori datorite unei schimbări de noroc, pînă atunci protivnic, de noroc, adică de voință mai puternică, mai eroică. Tot-ast-fel se întâmplă și în aceste lupte pacinice, în aceste întreceri școlare; adversarul fost-a multă vreme cel dintâiu, dar o deșteptare de curaj, o minune de stăruință îl culcă îndată lapiciorele învinsului său înviorat, reîntărit, care-i smulge cununa de lauri. O bătălie pierdută, dicea un general, este numai aceea ce crezi că ai pierdut-o. Da, d-lor institutori, spuneți elevilor voștri, că nu trebuie să-și amintescă de o neisbândă în clasă, ca și pe câmpul de bătăe, de cât pentru a-și șterge dojana printr-o victorie.

Școala poate fi comparată cu un resad, cu o pepinieră. Ce faci într-o pepinieră? Cultivi arbori; școala este pepiniera, în care institutorul cultivă omenii. Totă vremea grădinarul întrebuințează știința, experiența sa, ca să păzescă arborii de boale; au și aceștia boalele lor. Tot ast-fel voi, d-lor institutori, luați toate îngrijirile cerute pentru sănătatea fizică, morală și intelectuală, a elevilor, adică vă siliți și veghiați să se desvolte mintea, inteligența și sufletul, odată cu corpul lor, vă munciți să stărpiți vițiile, relele porniri, ce sînt pentru om, ceea ce sînt pentru plante, flori, insectele cari le strică, le veștejesc, cari rod fructele ce trebuie să producă, împiedecându-le, înveninându-le creșterea și cînceala lor.

Voința copiilor, d-lor institutori, este slabă, îndoișă, de aceea nu are sprijinul experienței, e un arbust nevoit să aibă un ocrotitor ca să-l apere de silnicia vînturilor și a furtunilor; sufletul are și el ale sale, cari pot să desrădăcineze nise bune înclinări firesci ori nise bune rînduirii cu cari a fost înarmat.

Părinții nu sînt în stare să se îngrijescă de acestea, mai ales la țară; să cuvine, ca institutorul să o facă; singur el e răspunzător de elevii săi față de părinți, față de societate, și el singur trebuie să aibă grijă de toate îndeletnicirile lor: rugăciune, curățenie, muncă, hrană, odihnă.

Acastă silință, isvorită din stăpânirea voinței, e neîncetat deprinsă, nu rămâne nici odată trândavă; ea se supune regulei, după cum orele ascultă de ciasornic.

Acastă regulă, acest jug blând și mântuitor, acest povățuitor al școlei, nu va face din elevi numai nisce muncitori, dar și omeni de conștiință, închinați tuturor datoriilor. Trebuie așa dar cu stăruință să-i desăvârșiți pe toți.

Adesea ori ne plângem, și cu dreptate, de schimbăciosul caracter al copiilor, care îl duce neîncetat să tot trecă de la un lucru la altul. Cum să învingem această nestatornicie eternă, aceste tône fără stârșit? Cum? Numai prin supunerea elevilor, prin ascultarea lor de bună voe de disciplină, care domnesce în școală. Da, domnilor institutori, când veți face pe copii, în timpul celor cinci ani ce îi petrec sub conducerea voastră, să se îndoie fără șovăire sub această disciplină, ei vor dobândi o mare victorie, căci au putut pune voința lor sub jugul rațiunei.

Carī sînt stîncile de unde prea adesea se întorce abătută voința elevilor? Aceste stînci, aceste goluri sînt lenea și trîndăvia. Cine nu scie să voiască neclintit, e slab; cine are o voință nemlădiósă, este stăpînul unei mari puteri; acesta eră și devisa prea scumpului și neuitatului Constantin Rosetti: «Voesce și veī putē».

Se aruncă ușor piatra în omeni de voință carī sînt socotiți ca ambițioși. Eū prețuesc mai mult așa omeni, de cât pe ambițiosul leneș, care, orbit de lăcomie, stă să cadă în prăpastie. Omul, a căruī voință nu cunosce piedeci, trece muntete cel o-presce, străbate mările cu tot lanțul lor de stînci și furtuni; își ajunge ținta numai prin stăruință.

Fiiți îndestrați dar cu această mare ambițiune pentru elevii voștri, institutori Covârșesce măsura? O veți domoli, o veți îndreptă pe calea cea bună, de s'a depărtat. Dar copiii obosesc curând, n'au zel de cât pentru petreceri. Acesta e un rău: ori cât de sus s'au urcat elevii, spuneti-le, institutori, că trebuie să se înalțe, să se sue mereu pînă la culmea datoriilor.

Voința, această însușire cere să fie desvoltată din copilărie, și îndreptată către bine; când o lăsăm în placul ei, sub domnia simțurilor, puțin îi trebuie să cadă pradă plăcerii și să ajungă geriul rău al omului, geniul care îl prăpădesce.

Și acum, domnilor institutori, și scumpii mei copii, luându-mi rămas bun de la voi, și pentru a încheia această cuvîntare pri-

vitore la însușirea voinței, îngăduiți-mă să stăruesc în recomandarea mea. Da, voința întemeiată pe conștiință, primită ca bună de voi, d-lor institutori, și de persoanele cercate, cari se îngrijesc de tineret, voința, în aceste condițiuni, trebuie să fie orînduirea vieții noastre, căci numai prin ea veți face onore, prin ea veți fi ómenii datoriei, prin ea veți răspunde la așteptările Patriei, veți fi cetățeni folositori și veți uni sforțările umile ale muncii vóstre cu acelea ale generoșilor noștri Suverani, ale binefăcătorului nostru Rege și ale nobilei Sale soții, a căror caldă stăruință și liberală protecțiune, vă susțin cu atâta dărnicie și veghiază neîntrerupt la binele și propășirea copiilor clasei țărănesci.

Inaugurarea bustului lui Alexandrescu (1).

Luni 10 Maiu orele 11 jum., a avut loc în Târgoviște, inaugurarea bustului marelui fabulist Grigore Alexandrescu, ridicat în grădina din fața Primăriei.

Solemnitatea a fost deschisă printr'un cor format de elevii și elevele de la școla primară, toți îmbrăcați în costum național.

Ateneul Român a delegat pe d-na Smara, spre a-l reprezenta, printr-o scrisore plină de elogiū la adresa d-sale, Ateneul neputēnd delega pe alt cine-vă de cât chiar pe inițiatórea ridicărei unui bust marelui fabulist.

D-na Smara luă cea dintăiū cuvīntul în numele Ateneului Român. D-sa salută mai întâiū pe târgoviștenii în mijlocul cărora, a tovarășilor săi de copilărie, se simte fericită; apoi spuse că ideia ridicării unui monument lui Alexandrescu se datoresce nemuritorului Ion Ghica, iar nu d-sale. Expuse după aceea greutățile ce a întâmpinat pīnă să vadă redat târgoviștenilor bustul.

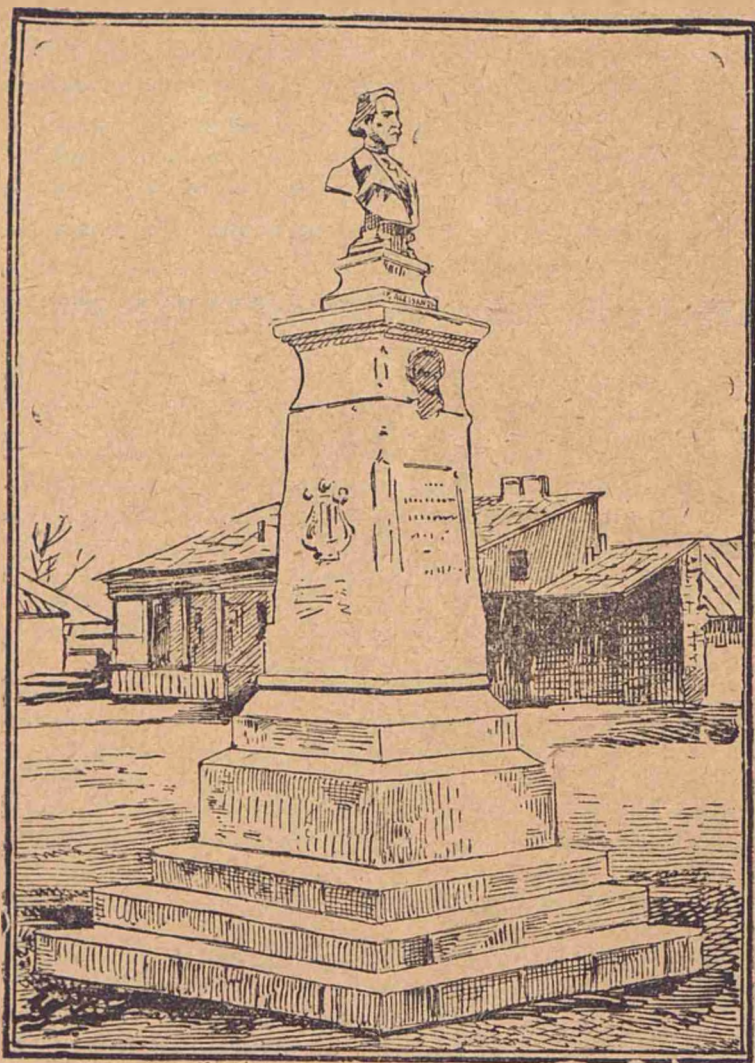
D-na Smara făcu apoi biografia marelui fabulist și vorbi despre operele lui.

Discursul d-nei Smara a fost des intrerupt de aplause.

Președintele comisiunei interimare, luând cuvīntul după d-na Smara, rosti un scurt discurs, aducēnd elogiū d-nei Smara, în numele orașului. După aceea directorul gimnasiului «*Văcărescu*» schiță viața lui Grigore Alexandrescu și adresându-se elevilor, le recomandă a lua drept exemplu pe acest mare fabulist.

Preotul Gimachilon, într'un discurs fórte frumos, relevă meritele dómnei Smara, căreia îi aduse elogiū, cât și ale marelui fabulist.

(1) Veți biografia și portretul acestui mare poet în «Albina» Anul I, No. 14—15.

Monumentul lui Gr. Alexandrescu, înălțat în Târgoviște.

D-l căpitan Ciupagea arată de asemeni meritele lui Grig. Alexandrescu, care, pe lângă că eră mare fabulist, mai eră și un militar bun, ce a luptat pentru dreptate și cinste în această țară. Elevul Marin Georgescu, recită una din poeziile lui Grig. Alexandrescu, făcând câte-vă modeste aprecieri asupra lui.

Sculptorul Pavelescu, cel care a executat cu atâta artă bustul, își exprimă speranța că Târgoviștea, care a dat naștere la atâția bărbați de sémă, va fi în curînd împodobită și cu busturile altora.

Cel din urmă vorbi d-l căpitan Alexandrescu, nepotul fabulistului, care mulțumî d-nei Smara pentru munca depusă și regretă că nu este nici poet nici orator ca să-î mulțumescă în cuvinte frumoșe și elocvente.

Bustul este făcut din bronz ca și ornamentele, iar piedestalul este de marmură galbenă. Pe una din fețe stă scris: *Sic itur ad astra.*

*Asta e calea nemuririi
Ce-î deschisă tuturor.
Cine taina ei pătrunde:
E în veci nemuritor.*

Smara.

Jos pe cea-l-altă față: *Cu sprijinul nemuritorului Ion Ghica.
Monument ridicat din inițiativa scriitoarei Smara.*

Vrei să fii sănătos ?

1. Scólă-te de dimineță; culcă-te de vreme; fii ocupat în timpul zilei.
2. Caută să trăesci cât mai mult în aer curat.
3. Nu mîncă mult.
4. Ține-ți corpul în cea mai mare curățenie.
5. Nu dormi nici prea puțin, nici prea mult.
6. Imbracă-te bine; caută ca corpul să se pótă mișcă lesne în haîne; nu purtă haîne prea gróse.
7. Ține-ți casa în cea mai mare curățenie.
8. Caută de petrece în timpul liber, dar nu abuză, căci distracția prea multă duce la viții.
9. Dacă îți câștigî existența prin muncă intelectuală, nu uită că și corpului trebuie să-î dai de lucru: fă exerciții de câte ori ai timp liber.
10. Dacă îți câștigî viața cu munca trupescă, dá și inteligenții hrană, prin citiri și alte ocupații de acest fel.

Cum se face roirea artificială la stupii sistematici?

Int'r'un număr trecut al acestei reviste, am arătat deosebirea ce există între cultura nouă și veche a albinelor, cum și greutatea ce se întâmplă la prinderea roilor proveniți de la stupii de sistem vechi, și care pe mulți îi hotărăște a se lipsi și de miere și de ceară și de tot; mai cu seamă cei începători și cari nu le prea știu meșteșugul.

La stupii sistematici, diși și cu rame, nu mai ești condamnat să stai cu ochii pironiți spre prisacă așteptând ieșirea roilor; ci o face singur omul și apoi se duce unde poftesce, făcând alte treburi. Iată cum: Se cercă stupii, cu începere de la 15 Mai până la 15 Iulie, cam din 5 în 5 zile și îndată ce s'au vădit că căsuliile de regină sau matce tinere, numite și botce, s'au închis (a căror număr e între 10—20 de asemenea căsuli și mai multe chiar altă dată într'un stup) e semn că roirea va fi în curând (2—3 zile.)

Atunci mergem la stupul sistematic, scotem toate ramile și căutăm matca bătrână, o dăm de o parte, apoi cu un cuțitaș, tăiem toate căsuliile sau botcile în cari sînt matce tinere, lăsând numai o singură căsuliie sau botcă, care va fi cea mai mare. Așa vom avea numai matcă bătrână și o căsuliie, din care va ieși matca tînără. Ramele cu fagurii se despart în două; dacă avem 14 (cum sînt la stupii mîei), 7 rame cu faguri între care e și matca bătrână se pun la loc în stupul vechi, mai adăogându-se una două rame cu faguri artificiali; iar ceî-l-alți 7 faguri între care se va afla și rama pe a căruia fagur e căsulia sau botca cu viitorea matcă, se pune în alt stup ce va fi dus mai la o parte; asemenea și printre fagurii aceștia cu rame, se mai pun alte rame, fie cu faguri artificiali, fie numai cu începuturi. Operația e terminată, avem un nou stup. Tînăra matcă ieșind peste 3—4 zile, va lua conducerea stupului, ne fiind de nimeni supărată, nici se vor omori albine cum se întâmplă la stupii sistem vechi și nici omul nu va mai pierde timpul cu pândirea lor.

Acastă operațiune nu durează de cât 10—15 minute.

Și-apoi poți să faci ce voesci, pe când cu sistemul vechi poți pândi 3—4 zile alte ori mai mult pînă prindî unul. Cu acest

sistem nu-ți va scăpa nici un roi. Asemenea stă în mâna omului ca să aibă unul, doi sau trei roi, și chiar nici unul de vroesci, pe când cu sistemul vechiu roesc 3—4 roiuri și dacă urmăzează în urmă un timp secetos, pier cu toții, cum s'a întâmplat ăst an în această parte, așa că cu drept cuvânt se poate dice că roirea multă, e mórtea stupilor.

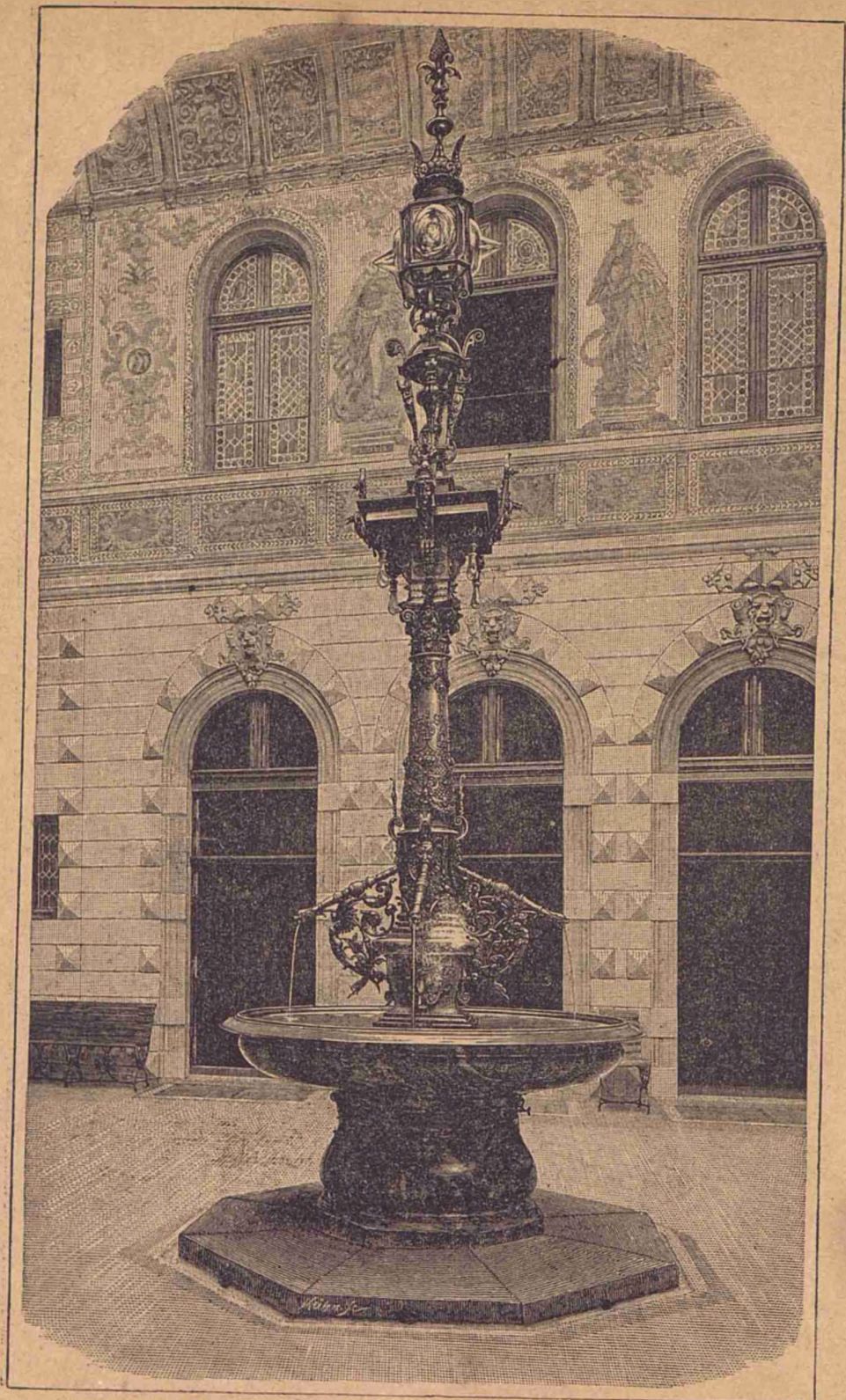
Sfătuesc pe toți ce doresc a avé stupi buni, ca să nu lase a se roi de cât un singur roi, cel mult două. Timpul cel mai potrivit pentru roire e între orele 6 — 8 a. m. pe un timp călduros, fără vînt și senin. Cultivându-le sistematic, omul e stăpân pe albine, alt-fel albinele pe om.

Un lucru tot atât de important e că roirea stănd în mâna omului, o dată făcută, poți să te duci la câmp de ești muncitor și la școlă ca învățător ; ba poți lipsi din localitate după ce ai făcut operația roirei, pe când cu vechiul sistem, un minut nu trebuie să lipsesci din prisacă de la 15 sau 20 Maiu pînă la 15 sau 20 Iulie. Bunurile fiind destul de védite, rămâne dar să alegem dacă mai merge cu arma cu cremene, adică cu sistemul vechiu de stupi.

N. Bradea.

Vrei să lucrezi cu spor ?

1. Scólă-te de vreme și apucă-te de lucru.
 2. Nu sta séra târziu.
 3. Petrece séra în familie, sau, dacă ești singur, citește ceva recreativ.
 4. Dacă ai un zor, mai bine scólă-te ceva mai de vreme ca de obicei de cât să te culci ceva mai târziu.
 5. După mîncare, plimbă-te.
 6. Nu te apucă de un lucru nou pînă n'ai sfîrșit pe cel vechiu.
 7. Nu lucră cu grabă.
 8. Nu pierde nici un minut în timpul lucrului.
 9. Nu sta la cărciumă: un minut la cărciumă e mai mare pagubă de cât un ceas petrecut de geaba între ai tîi acasă.
-

Fântâna din curtea castelului Peleş.

CE TREBUE SĂ FACEM?

Cum că omul e ființa cea mai alésă dintre tóte viețuitoarele de pe pămînt, nu mai încape nici o îndoială.

Deosebindu-se omul de cele-l-alte viețuitoare prin faptul că e înzestrat de Dumneșeu cu minte, simțiri alese și voie liberă de a lucra, deosebindu-se prin faptul că are și un corp bine făcut, frumos, drept, care e făcut a privi pururea în sus, spre cer, spre făcătorul său, iar nu ca cele-l-alte viețuitoare numai în pămînt, a trebuit ca el să se deosebéscă și prin chipul de a trăi. *A trebuit și i-a plăcut* să aibă o locuință bună, sănătósă, să se îmbrace, să mănânce mai bine, și cu cât timpul a trecut, cu atât el a căutat să învețe și a învățat cum să răspundă acestora și altor multe trebuinți. Cu cât timpul a trecut, cu atât și omul a început a duce un traiu mai bun, mai potrivit menirei sale de stăpânitor al tuturilor bunătăților pămîntului.

Sînt, ce e drept, și astă-đi unele părți ale lumii unde ómenii trăesc ca și acum câte-vă miș de ani în urmă. Trăesc dușmănuindu-se, goi, neluminați la minte, în locuinți cari aduc fórte mult cu bordeiele și corturile în care vedem că trăesc țigani și trec prin satele nóstre. Mult însă se pare că nu vor rămáne în o ast-fel de stare, căci alți ómeni, cei *civilizați*, încep neconținut a le deschide ochii și a-i mai scóte prin fel de fel de chipuri din întunericul în care zac de mult.

Dar sînt și părți ale lumii, și din fericire acestea pe lîngă că sînt mari se măresc din ce în ce și mai mult, unde ómenii duc un traiu fórte bun din tóte privințele; pentru-că, după trecere de timp prin învățatură și prin imitarea celor bune vędute la alții, au ajuns să aducă la bun sfîrșit tóte trebuințele lor și au ajuns drept pildă de urmat și altora.

Noi, sătenii români, nu sîntem și nici nu trebuie să fim mulțumiți cu traiul ce-l ducem. Dar, tocmai

pentru că nu trebuie să mai trăim săraci și fără carte, să căutăm alt traiu mai bun.

Un lucru însă, trebuie să recunoștem noi: *mijlocele* de îndreptare a stărei noastre, în mare parte rea, *nu sînt grele*, sînt ușoare, și atîrnă de *buna-voință* și *plăcerea* noastră de a *avé cu tot dinadinsul* o pozițiune mai bună. Dar ca să nu le mai înșir, de ôre-ce ele sînt multe și aprópe despre tóte s'a vorbit în acéstă revistă, să descriu în puține cuvinte ceea-ce vîd ochii călătorului printr'o țară din cele civilizate, unde ómenii au întrebuițat acele mijloce mai de demult, și vîdînd deosebirea dintre ceea-ce e prin alte părți și ceea-ce vedem prin satele noastre, ușor să putem vedé că noi sîntem încá cam depărțitor de alte nații, dar, în acelaș timp, să putem vedé că tóte mijlocele și învêțaturile de îndreptare ce ni se dau prin cărți și ni se spun de preoți și învêțători sînt bune și *cu puțință de îndeplinit*.

În alte țări, de te duci spre vre-un sat, cu vr'o doi kilometri aprópe, înainte de a intră în el, de o parte și de alta a soselei, veđi plantați pomi frumoși, cari dau umbră și fac plăcut drumul călătorilor! Cevă mai mult, sînt pomii roditori, ale căror fructe se vînd de primăria comunei, dacá sînt multe, în folosul ei și trecătorii sînt liberi a mîncá cât le trebuie. Nu se fură, nici pomi nu se strică, pentru-că și comunele vecine au pe tóte drumurile ce duc *spre* și *de la* ele, asemenea pomi, și, pentru-că pόμεle se culeg cum trebuie, nu se bat. Prin lanuri, prin ogóre, sînt plantați pomi: și roditori și neroditori. Ei țin umbră și dau și o gustare lucrătorilor de pe câmpuri pe de o parte, iar pe de alta ei fiind nu tocmai rari țin umeđelă pămîntului și folosesc rodirii lui; căci e sciut că pe unde sînt copaci mulți și păduri, pe acolo și ploă mai des. Fîntănele sau puțurile sînt bine făcute, pietruite, la vr'o 20 pași de la drum, trócele de unde se adapă vitele sînt tocmai lîngă drum nu lîngă fîntână, iar apa în ele vine printr'un uluc (albie). E curățenie prin prejurul ei, nu apă și tot felul de murdării ca la noi!

De intri în sat, te întrebî: Adevărat? Sat să fie acesta sau colț de raiu? E o mare plăcere să vezi satele de prin țările civilisate! Casele, acele cuiburi în cari omul trăesce cu ai săi totă viața, sînt mari, înalte, frumoase, tot una și una. Albe, șindrilitate, cu nisce livezi frumoase și mari cât nisce colțuri de pădure. Imprejurul casei gospodărie în totă putearea cuvîntului la fie-care satean: stupi cu albine, grădiniță cu legume, cu flori, și lucrurile lucruri, și vitele vite, în sfîrșit toate în regulă, cum trebuie să fie la o casă de om!

Maî mare dragul să vezi!...

D'apoi grânele?... Abia se vede omul din porumb, Grâul e pînă la brâu și frumos! Pe acolo pămîntul e lucrat cu unelte maî bune ca la noi. Pe același pămînt nu se sîmănă același fel de pîne maî mulți ani de-a rîndul ei, într'un an un fel, în alt an alt-fel de pîne și numai după câți-vă ani încep a sîmănă pînea d'întăiu. Muncesc pămîntul lor, care e maî rău ca al nostru, așa cum îi învață preotul și învățătorul lor și cum citesc ei în cărți că e bine.

De e vară și zi de lucru, vezi omenii lucrînd veselî, cîntînd pe ogore, cu o pîlărie mare de paie *lucrată de ei*, ca să nu-î pîrlască sorele și chiar și femeile pîrtă. Iar la amiață, după ce mîncă mîncăruri bune, nu ca noi, se pun la umbră și, sau se odihnesc dormind, sau citesc în tihnă cîte ceva din sf. Scriptură. În zile de sîrbătoare, după ce vin de la biserică nu se duc la cîrciumă ci stau pe acasă, pun pe copiii cari merg la școlă să le citească din nou din sf. Scriptură, orî vr'o carte bună cum e «Albina» noastră, iar cei-l-alți ascultă cu toții După prînz se duc de ascultă cu toții «Cuvîntul» învățătorului sau al preotului, în bătătura de dinaintea școlei, sau se duc la vr'un joc prin sat, căci și alte nații fac în zile de sîrbătoare jocuri ca și noi, numai ele n'au jocuri frumoase ca strămoșescele noastre *hore, bătute, brăuri* bunăoară și altele, ci strîmbături ca *polca* și alte nimicuri de care ne-a împins

păcatul să aducem și pe la noi la țară, pe unele locuri, câte-vă.

De-î iarnă, țăranul în alte părți nu stă numai prin cârciume nici nu zace acasă ca noi, ci lucrază. Ce? Iată: pălării de paie pentru vară, tot felul de panere de paie orî trebuitoare casei, orî pentru vîndare, împletituri de sîrmă. Iarna fiind lungă și omul neavînd lucru la cîmp, ei își dreg uneltele; de mici aû învățat pe lîngă carte și un meșteșug și fac fel de fel de lucruri: linguri frumoșe, jucării de lemn pentru copii, cari se vînd pe la tîrguri. Sciû cismărfie, tîmplărie, ferărie, așa în cât nu se duc pentru nimica tótă fuga la tîrg cu banul în mână. De femeî nu mai ȓic nimic; tot ce trebuie la îmbrăcat, tot ce trebuie casei, din mâinele lor ese.

La tóte acestea și la alte multe bunurî, cum aû ajuns ei? Numai *voind* și *ascultând* de spusele preotului și ale învățătorului!

Așa bunióră: când le spunea unul din acești doi că ar fi bine ca fie-care om când își face casă, să și-o facă mare, înaltă, cu ferestre mari și luminóse, cum îi învăța, săteniî așa făceau. De le spuneau că *trebuie* și e frumos ca să planteze copaci roditori așa că fie-care să aibă pe lîngă casă o livede frumósă, plină cu tot felul de pomi roditori, așa în cât să aibă și ei de mîncare vara și iarna și să mai aibă de unde vinde la tîrguri, pe care să ia un preț de bani cu care să-și ia alte lucruri trebuitoare, ei așa făceau.

Când le spuneau preotul și învățătorul că nu e bine să mînâncî bucate slabe, cum ar fi la noi: mămăligă cu borș, cu fasole, cu alte nimicuri, ci să mînânce: carne, ouă, brîndeturi și altele, și numai o parte să le vîndă la tîrg — ei așa făceau. Când unul din cei doi le spuneau cum să-și ție și să îngrijescă de copii, de casă, de vite — ei așa făceau.

Și numai așa, adică, pe deoparte ascultând cele ce-î învătau preotul și învățătorul, pe de alta ținînd sémă de cele ce citeau prin cărți *bune*, aû ajuns de

trăesc astăzi cum trebuie și pot fi drept pildă altor nații ce merg pe urma lor, spre pilda noastră a Românilor chiar, care de-î vom imită, vom mai pute nădăjdui să ni se mai schimbe traiul rău și să fim și noi în stare a lăsa urmașilor noștri o țară care să fie, la rîndul ei, pildă altor nēmuri care se vor ridica după noi.

Să ascultăm, dragi săteni, sfaturile bune ale preotului și învățătorului, căci de aceia sînt trimiși ei în mijlocul nostru.

Să mulțumim lui Dumnezeu că nu avem răsboie, ea în timpurile strămoșilor noștri, cari i-au împiedecat mult de a se ridica. Să ne mândrim că avem în fruntea noastră un rege înțelept și în fruntea statului omenii de bine și, pe cât vom pute, să muncim spre binele nostru și al țării, căci iată că mâine poimâne intrăm în suta a două-decea de la venirea Domnului nostru Isus Christos pe pămînt și trebuie să începem a o trăi mai alt-fel, mai bine, mai cu mulțumire de cât sutele de pînă acum.

Victor Puiu.

Serbări de 10 Maiu

Țiua de 10 Maiu s'a serbat prin diferite orașe și sate ale țării cu deosebită solemnitate. Vom da treptat notițe despre cele petrecute, așa cum ne vin de la corespondenții noștri.

Cu ocasiunea zilei de 10 Maiu, în comuna Nicorești, județul Tecuci, s'a serbat un Tedeum la biserica din Țîrg de Pr. C. Iftemie, Pr. I. Șendrea și diaconul D. Rău, acompaniați de corul vocal al elevilor școlei din cătuna Fântâni, sub conducerea dirigintei școlei, Dimitrie Iliescu, la care au asistat mai multe persoane, dintre cari citez pe d-nii dr. Francisco Meisner, C. Dimitriu, ajutor de primar, N. Galeriu, Th. Cojocaru, Eduard Atanasiu, notarul comunei, Mihai Leon, dirigintele oficiului poștal, T. Grigoriu, C. Popovici, C. Stoleru, Ión Nazare, dirigintele școlei din Țîrg cu elevii și elevele de sub direcțiunea sa.

N. I. Partenie.

În comuna Bălenii-Români, ziua de 10 Maiu, s'a serbat cu o deosebită solemnitate, după inițiativa luată de învățătorii comunelor vecine Bălenii-Serbii, Habenii și Dobra, în înțelegere cu cei ai comunei Bălenii-Români și cu ajutorul d-lui primar al comunei Bălenii-Români.

La ora 9 a. m., școlile din com. Bălenii-Sirbii și Habenii, au fost întâmpinate de cea din Bălenii-Români, în localul școlii în sunetul gornelor, de unde după urarea de bună venire, porniră cu toții cântând pînă la biserică, unde au întâmpinat și pe elevii de la școala din Dobra, conduși de învățătorii G. I. Popescu, M. Teodorescu, I. Georgescu, Pr. G. Marinescu și d-ra L. Motaș. Serviciul în biserică s'a săvîrșit de proiestosul G. Popescu, paroh în comuna Bălenii-Români, Pr. D. Zlăteanu din Bălenii-Serbii și Pr. G. Marinescu din Dobra.

Corul compus din elevii școlilor, sub conducerea d-lui G. I. Popescu, dirigințele din Bălenii-Români, a cântat răspunsurile la Tedeum. După săvîrșirea serviciului, d-l G. I. Popescu, dirigințele din Bălenii-Români, a ținut o cuvîntare asupra zilei de 10 Maiu și a războiului de la 1877 — 78. Apoi d-l M. Teodorescu, dirigințele din Bălenii-Serbii, vorbește despre suferințele Românilor din timpul Fanarioților și libertatea de azi.

D-l I. Georgescu, dirigințele din comuna Habenii, vorbește despre România în viitor.

D-l I. Kivulescu, administrator al moșiei Bălenii, proprietatea prințului G. Gr. Cantacuzino, ce a asistat la serbare, a dat hrană la peste 80 elevi ai școlilor din Dobra și Habenii.

G. I. Popescu.

Diriginte, Bălenii-Români, jud. Dâmbovița.

*

Și în comuna Seliștea din județul Mehedinți s'a serbat această zi foarte frumos.

După serviciul divin, elevii școlii au executat diferite cântece; apoi d-l învățator G. Baicuș, a ținut o cuvîntare de ocazie care a pătruns adînc în inimile sătenilor.

V. Păunescu

Preotul com. Seliștea, Mehedinți.

*

Iată cum s'a serbat ziua de 10 Maiu în com. Cocioc la școala Brătulesci.

Școlile învecinate, Perișul cu d-șora învăț. Virginia Domide, Bălenii cu d-șora Florica Georgescu și Poenarii cu d-l învăț. Ion Petrescu, au venit la acest centru, așa că numărul școlariilor eră la 200. La ora 9¹/₂, în sunetul corniștilor și al toboșarilor școlii, cu armele la umăr, cu drapel și în pas cadentat plecară la Biserică, unde parohul A. Bujoreanu cu preotul C. Bălteanu, oficiară un grandios Tedeum. În tot timpul serviciului, corul școlii Brătulesci a executat cântările bisericesci. La sfîrșit se intonă imnul regal, de către elevii școlii Poenarii și Periș, sub conducerea d-lui I. Petrescu.

D-l Al. Timotescu, ținū cuvîntarea de deschidere, arătând importanța zilei de 10 Maiū.

Vorbiră apoi d-ra Virginia Domide, și d-șora Florica Georgescu.

D-l I. Petrescu Poenari, ținū o cuvîntare bine simțită, către învățătorī și școlari.

Urmară apoi cântece, poesii și scene mici, executate cu succes de șcōla Brătulesci.

Finalul a fost exercițiul și asaltul de arme, executat cu succes de șcōla Brătulesci.

Printre spectatori am remarcat pe: d-nele Condurache, Rațiū. Iorgulescu, Georgescu, Timotescu, Oncescu, Tănăsescu și altele; d-șorele Iorgulescu, Domide, Nicolescu, Popescu și altele, a căror nume nu l-am cunoscut; d-ni Ștefănescu, contabilul general al Domeniului Corōnei, Vlădescu, funcționar la ministerul Cultelor, Radulianu, V. C. Popescu, N. Condurache, șeful Regiei Domeniului Corōnei Cocioc, Ștefan Iorgulescu, contabil Domeniul Cocioc, Primarul comunei, Preoți și un număr însemnat de locuitori.

T. Popescu.

*

Diua de 10 Maiū s'a sērbătorit în comuna noastră Isverna din Mehedinți, în modul următor:

Toți locuitorii s'au adunat de dimineță, la localul șcōlei. De aici în frunte cu părintele învățător, Răducanu Popescu și autoritatea comunală, au mers la biserica parohială unde s'a oficiat Tedeumul; s'a făcut procesiune pe stradele comunei, în sunete de fanfare și de imnuri școlare.

În trei piețe s'a făcut trei stări, unde școlarii, înconjurați de mulțime de lume, au executat cântări, poesii și convorbiri în dialog, relative la scene din viața de restrîște și cea de glorie a poporului Român, toate explicate de părintele învățător.

Ajunși în piața din fața șcōlei și primăriei, s'a ținut o cuvîntare magistrală de către părintele învățător, relativă la importanța acestei sērbări naționale.

Petre Surdu

Notar, com. Isverna, Mehedinți.

*

În comuna Cleja din județul Bacău, unde toți locuitorii sînt «Români» catolici, care prea puțin și alții nici de loc, nu cunosc limba țarei, nu știu românesce. În această comună, unde întinericul predominesce încă, unde razele culturii n'a pătruns, de ôre-ce șcōla s'a înființat acum doi ani în urmă, negreșit că într'un asemenea sat, munca învățătorului și a preotului e îndoit de grea, chemarea lor e îndoit de mare.

Încă de pe la 1 Maiū, eu și cu preotul ne-am gîndit a face ca ziua de 10 Maiū, să se serbeze ca o adevărată sērbătoare națională. În adevăr, eu pe de o parte, preotul pe de alta și primarul de asemenea, am reușit de minune.

Pe la 10^{1/2} a. m., toți locuitorii, mare cu mic, gătiți în haîne de sêrbătore veneau la biserică.

După ce s'a oficiat un Te-Deum, preotul a ținut o frumoasă și patriotică predică, arătând importanța și însemnătatea zilei de 10 Maiu. La Yeșire s'a cântat de corul școlii «Imnul Regal,» și «Mulți ani trăiască,» în urma căreia un tunet de voci a Yeșit din plepturile tinerimei de un: Ura! puternic, însoțit în același timp de trei salve de puști.

C. Bobârnae.

Dirigintele școlii

Familia, școla și societatea

Când dicem «*educațiune*» înțelegem totalul lucrărilor ce reclamă dezvoltarea trupescă și sufletescă a omului. Educația pentru om, începe odată cu prima respirațiune și nu se termină pe deplin de cât cu ultima respirație a lui.

Sînt unele timpuri, unde se cere o mai mare atențiune pentru educarea omului, și altele în care singur individul se pôte educa. În orî-ce cas, pentru a se puté da societății un membru înțelept și fericit, sînt chemați a depune lucrările lor educative, trei factori de mare importanță: *familia, școla și societatea.*

În primii ani ai vieței copilului, se cere din partea familiei o deosebită îngrijire pentru educația corporală. Trebuie ca fie-care părinte să fie convins că: «*Intr'un corp sănătos, o minte sănătoasă.*»

Treptat cu dezvoltarea corporală se impune și cultivarea sufletului, adică formarea unui *caracter moral religios.*

Spre acest scop, mamei, celei dintâiu din familie, îi stă în putință ca să încălzească inima fiului ei cu razele dulci ale moralității și religiozității. Un mare pedagog a dis: «*Inima nu este un vas ce trebuie umplut, ci un cămin ce trebuie încălzit.*»

Sentimentele moralo-religiose se pot înrădăcină în inima copilului, cu fapta și cuvîntul. Copilul face și spune așa, pentru că așa a vedut făcînd și spunînd pe părinți. Sînt, însă, de înlăturat cu desăvârșire conversațiunile și rugăciunile ne înțelese pentru copii. Aici, părinții, se vor mărgini

în a face pe copii în simplu, a înțelege neputința noastră față de *ființa creatoare*. Convorbirile dar pot să fie pe cât se poate de dese despre Dumnezeu, prin care noi vom căuta a le înrădăcină temerea de Dumnezeu. Când copilul simte această temere, edificiul religios moral este început, și acum familia îl poate continua.

Tot în familie copilul ia exemplu de ordine, buna cuviință, ținută în purtare, vorbire ș. a.

Vom ține în seamă, însă, că toate acestea le-am spus în comptul unei familii unde *razele bine-făcătoare* ale pedagogiei au putut străbate și încălzi acea familie.

Majoritatea, pot dice întregitatea, familii noastre nu îndeplinesc aproape nici una din aceste calități. Unele din cauză că sorta le-a făcut să zacă departe de razele pedagogiei, *în mizerie complectă spirituală și materială*.

Altele că aceiași sortă le-a favorizat și deschis drumul către *lucș și destrăbălare*.

Cele din categoria d'întâiu, n'au în posesiune cunoscințele pedagogice și nici existența zilnică. El întrebuintează timpul lucrărilor cu brațele, numai pentru a pute trăi materialicesce, spiritul fiind neglijat. De asemenea crescerea copiilor este privită ca o sarcină de rangul al doilea. Cele din categoria a doua nu se simt obligate a da ele însăși educațiunea fiilor lor, ci însărcinază pe alte persoane; dar *mama nu poate fi suplinită*.

Pe Ștefan cel mare ... *mamă-sa l-a făcut să fie mare!* ... De asemenea totă lumea cunoște pe «Cornelia mama Grăchilor».

Până la acest loc am accentuat scăzămintele ce se observă în educarea copiilor din familiile neglijente. Trebuesce, însă, spus că în majoritatea cazurilor scăderile provin și din cauza altor defecte ale lor.

Iată ce spune pedagogia în asemenea materie: «Intr'adevăr, câți părinți nu sînt care n'au tactul cerut pentru a conduce crescerea copiilor lor; câți nu sînt care n'au paciența și puterea morală ce se recere pentru suportarea multor neplăceri și sacrificii împreunate cu educația; câți nu sînt, care pe lângă cea mai bună-voință, nu știu, nu pot susține disciplina în casa lor; câți nu sînt, care nu știu a-și arată iubirea către copiii lor de cât prin lucruri desmerdătoare și prin plăceri sensuale, lăsându-

într'aceea să trcăă după placul lor în neorânduială și în lenea cea mai desfrânată; câți părinți nu sînt dominați de prejudeții familiare și sociale, prin care influențază și asupra creșterii copiilor lor; în fine, cât de puținii părinți sînt norocoși de a ave în casa lor persoane într'adevăr calificate pentru a-și pute suplini, sau și numai pentru de a pute ajuta în ceea ce-l privesce educarea fiilor !!».

Comunitatea omenescă în general, vîdînd marile scăderi ce se observă în educarea fiilor ei, fie aceste scăderi din cauza neglijenței familiilor nepătrunderii razelor pedagogice, sau neputințelor familiare, s'a hotărât a-și da un ajutor. Acest ajutor este școla.

Școla este dar al doilea institut de educațiune, unde se pot întâmpină și repară parte din scăderile dobândite în educația familiară. Ea este chemată a repară ce a început familia rău și clădesce mai departe ce familia a început mai bine.

Școla se ajută reciproc cu familia în educarea tinerimei.

Dacă familia este nefavorabilă pentru desvoltarea germe-nului moral-religios în copil, atunci și lurarea școlei este aprópe imposibilă. Ce ea zidesce, familia prin apucăturile ei rele dărâmă.

Prin școlă înțelegem un institut de educațiune, și de instrucțiune, căci un filosof german a dis: «*nu se pôte educație fără instrucție; dar nici instrucție fără educație.*»

Puntea de trecere între familie și școlă este așa disa grădină de copii. Acésta pôte prepara și mai bine copilul pentru școlă. De aci, el urméză a trece în școla adevărată, unde are să primescă și educațiune și instrucțiune. Aceste școli iaú numirea de «*școli primare publice*», puse fiind sub ocârmuirea statului.

Cum vedem, tóte școlele țintesc tot spre scopul la care țintesc și familia. Dar, după cum într-o familie am constatat că se pot întâmplă scăderi în educațiune, din cauza membrilor care o compun, tot așa se pôte întâmplă și într-o școlă. Acolo unde nu domnesce o bună disciplină, se constată o mare scădere în educațiunea școlară. Tóte aceste scăderi provin din cauza celui însărcinat cu conducerea școlei. El sau nu este pregătit pentru acest scop, sau dacă este, atunci n'are autoritate pedagogică față de elevii lui. Rămâne în

acest caz numai cu autoritatea oficială care nu valoriză nimic pentru școlă.

Cu medibăcia unui om, se sdruncină cercul social, unde este chemat a îndreptă și clădi.

Sufletul unei școle este *învățătorul* ei, al unei familii este *mama*. Acești capi și conducători, ai celor două institute de educațiune, trebuesc să fie cultivați în conformitate cu misiunea ce le este încredințată, dacă voesc să merite numele de *mamă* sau de *învățător*.

Pentru învățători se găsesc câte-vă școli speciale în acest sens; dar pentru a pregăti pe adevăratele mame ale familiilor și prin urmare ale societății, *sîntem absolut lipsiți. Iată dar, chestiunea cea mai delicată și de mare importanță, lăsată uitărei în detrimentul nēmului nostru!*

Familia și școla au menirea a prepara omul pentru a pute trece în cea mai mare școlă a lumii *în societate*.

Cum va fi cel nou venit de acuma înainte în societate?! Va fi așa, după cum îl va fi format familia și școla cum să fie, și după cum vor fi semenii săi unde se introduce.

Dacă familia și școla au lucrat în armonie pentru progresarea educațiunii lui, atunci cel venit în societate va întruni condițiunile cerute de ea.

Șciut este, însă, că nu toți membrii societății întrunesc bunele condițiuni. Și aici se găsesc multe mediocrități și lepădături. Cel nou venit aici să se ferescă de a se uni cu aceștia. *Ce nu se asemănă nu se adună.*

Trebue să examinăm și iar să examinăm persoanele cu care venim în contact, pentru a nu greși calea cea adevărată. Iată dar că aicea ni se impune o problemă foarte grea: *cum să trăim* în lume. Trebuesc studiat fie-care om din societate cu care venim în contact. Studiu ce nu se poate termina nici odată: *școla cea mare*.

Omul din începutul lui și pînă la mormînt are nevoie a fi bine călăuzit în calea vieții. Și această călăuză este: școla, familia și societatea

Iliescu Dumitru.

Dirig. școlii din com. Căpreni, Dolj-Jiu.

PAGINA GLUMEȚĂ

Dacă te lăcomesci, o pățesci.

SERBARI ȘCOLARE

În sêra dîlei de 17 Ianuarie 1899 s'a dat o serată la școla comunei Broscarî, pl. Ocol, jud. Mehedinți, în scop de aî procurâ cele necesare școlei. Petrecerea a fost încântătoare și a durat de la 8 sêra și pînă la ora 5 dimineța. Lume multă din tôte clasele societății și de prin comune vecine. Beneficiul de lei 70 s'a întrebuițat la cumpărarea clopotului care face serviciî întregei comune.

Poporul este fôrte primitor de asemenea petreceri bine conduse.

G. I. Tomescu.

Jocul călușarilor

Nu este popor unde se vorbesce limba românescă, la care să nu fie cunoscut *jocul călușarilor*, care se face de obicei cam aprôpe de sêrbătorile Rusalilor.

S'a vorbit în No. trecut al «Albinei» despre modul cum se petrece acest joc. Să ne întrebăm acum: care să fie origina lui?

Opinia cea mai răspândită crede că este o moștenire de la Romani; este jocul Romanilor, întocmit de străbunul nostru Romul, pentru răpirea fetelor Sabine și iată cum s'a întâmpat acéstă răpire:

Romul, fondatorul cetăței Roma și cel d'întâiu rege al ei, ca să înmulțescă locuitorii ei, răspândi vorba că va primi și apără pe toți aceia cari vor veni la dînsul și cu modul acesta, în scurt timp, umplu cetatea de o mulțime de ômeni, dintre cari cei mai mulți necăsătoriți.

Ca să se înmulțescă și mai repede locuitorii, Romul trimise să pețescă fete pe la poporele vecine, însă acéstă cerere fu desprețuită. Atunci Romul, se prefăcu că voesce să dea nisce jocuri, în onôrea țeului Neptun și invită și pe poporele vecine. Un popor vecin, anume Sabinii, voind să vadă noua cetate, fură cei d'întâiu care veniră cu felle și cu fetele lor, și în momentul când priviau cu mare

mirare la salturile făcute de jucători, își vedură femeile cele mai tinere și fetele răpite, la un semn dat de regele Romul, și duse în cetate. Sabinii, revoltați, se întorseră acasă și înarmându-se, veniră asupra Romei și o înconjurară. Resultatul fu că femeile și fetele răpite interveniră pentru pace, care se și făcu, cu condițiune ca regele Sabinilor, anume Titu Tațiū, să domnescă împreună cu Romul și poporul Sabin să se amestece cu cel Roman, ast-fel că se înmulțiră și mai mult locuitorii cetăței Roma. Titu Tațiū muri la cinci ani după această răpire, iar Romul rămânend singur, domni cu multă dreptate.

De atunci și pînă în timpul nostru, acel joc s'a transmis din generație în generație, așa că el se face și acum, dar și-a mai pierdut multe obiceiuri vechi. Numai în Bucuresci se mai jôcă frumos de tinerii Olteni și țărani din apropiere.

D. Popescu-Sângeru

Prahova.

Inimiciei agriculturii

e e drept, țarei năstre îi putem dice că este pur agricolă, fiind-că tótă populația satelor și chiar din locuitorii de la marginea orașelor se ocupă numai cu agricultura, fără a întreprinde vr'un alt comerciū sau a se dedă la vr'un meșteșug, fiind-că meșteșuguri s'ar puté exercitā nu numai la orașe, dar chiar și la sate ca: atelier de fierărie pentru legatul carelor, apoi atelier de tâmplărie, etc., cari meșteșuguri, nu se fac, de cât de persoane străine. Românul nostru spune: «mie nu mī-e dat să umblu plin de praf de cărbunī pe ochi și mâini, ei numai Țiganului sau Némțului.»

El își iubesc plugul și ogorul său, cu alte cuvinte, agricultura.

Agricultura dar, fiind ocupațiunea sa de căpetenie, nasce întrebarea: va fi sigur plugarul nostru de rodul muncei sale? Va fi el sigur, că vara va băgă grăul în hambar și tōmna porumbul în pățul?

Dic *nu*, fiind-că agricultura are mulți inimici, lăsând la o parte diferiții accidenti de climă, cari pot să nimicēscă munca de pe câmp numai în câte-vă minute, cum este grindina, etc., așa sînt ștolurile de ciorī, cari ȃiua le privim cu ochii cum ne scot semēnăturile, atât cele de primăvară cât și cele de tōmnă. Pe acestea omul ar puté să le depărteze dac'ar voi, fiindu-i unul din inimiciei agriculturēi sale.

Pe mulți am auzit tânguindu-se, că n'au făcut porumb, din cauză că ciorile l-au scos. Și în toamna acesta a fost un ade-vărat flagel pentru grâu. În multe locuri l-au scos, așa că ómenii pierd sémînța.

De aceea, ne având nici un bine după urma lor, ci numai rău, le consider ca inimice aie agriculturerei, și ar fi bine să se ia măsuri, dacă nu de stîrpire, cel puțin de împuținare.

I. Ionda.

Odain, Teleorman.

POMII RODITORI

— Poveste —

 ntr-o sëră frumósă și caldă de primăvară, ședeà moș Gheorghe, un țaran blând și bogat, cu fiii și ficele sale la umbra unor pomi roditori, pe cari îi sădise el de mulți ani dinaintea casei sale. Sórele erà aprópe de sfînșit și aerul de sëră se jucà ușurel cu vírful copacilor și cu pèrul cel alb ca zăpada al bătrínului.

Cât de plăcute sînt, díse el, mirosurile ce ne încongiură și cât de dulce este odihna, după muncă la umbra rëcoritóre a pomilor. Frumósă fuse díua de ađi, dragii mei copii, dar eată cã s'a apropiat séra, ast-fel, iubiții mei este și viața o-mului. Viața nóstră se asemănă cu o đí lungă și frumósă de muncă, și séra acestei díle se va apropia. Óre-ce va rëcori sufletul nostru, când se va apropia acea sëră și ce va da inimii nóstre o umbră plăcută?

Credeți-mă, copiii mei! cã tóte bunătățile, de cari noi ne împărtășim în viața nóstră aci pe pămînt, vor trece ca apa și nu va rămâne nici urmă de dânsule, iar ceea ce va rămâne sînt numai faptele bune, pe cari le-am făcut cu frica lui Dumneđu și cu dragoste. Aceste fapte vor stà la sfîrșitul vieții înaintea nóstră ca nisce pomi înfloriți, și ne vor rëcori în césul morței.

Tatál tăcu, iar copiii, cari își aduseră aminte de bunătatea și dragostea lui, plîngënd díseră: O bunul nostru taică! Tu ai sădit sãmânța virtuții în inimile nóstre, tu ai săturat pe cei fiamândi din rodurile cãmpului tēu, tu ai îmbrăcat pe cei goli cu piei din turmele tale și ai șters lacrămile celor nenorociți. Vedí, aceste fapte de dragoste staú înaintea ta ca pomii cei înfloriți și ale lor roduri vei culege în lumea cea-l-altă. Să dea Dumneđu ca să trăiesci încă multă vreme între noi și să te duci mai târđiú ca să culegi acele roduri ceresci. Să dea Dumneđu, díse cel mai mare, ca să ne facem și noi precum ești, d-ta și ca séra vieții să ne fie așa

de frumoasă și așa de dulce precum ți se arată, prea iubite taică.

La aceste cuvinte tatăl răspunde: «Cel ce sémănă puțin, puțin și seceră, iar cel ce sémănă întru bine-cuvîntare, întru bine-cuvîntare va și secera» (11 Corinteni 9, 6).

Societatea apicolă din județul Olt

Sn multe părți ale țării este un curent foarte favorabil apiculturii. Inlocuirea stupăritului primitiv cu cel rațional, pe lângă dorința de perfecțiune este și o necesitate economică reclamată de actualitate și viitor.

Spre realizarea acestui ultimat fiind îndreptată atențiunea agitatorilor stupăritului rațional, ne-am decis noi cei de la Olt, încă din anul 1897, cu ocaziunea conferințelor generale, a înființa o societate numită: «Societatea Apicolă a învățătorilor din jud. Olt,» votând în anul următor, tot cu ocaziunea conferințelor generale, și statutele acestei societăți.

Scopul urmărit de societate este răspândirea culturii raționale a albinelor în masa populațiunii rurale. De aceea s'a înființat stupini aprovizionate cu decimii de stupi, de cele sistematice «Hermes» și primitive.

Stupina din comuna Cotena, unde se fac și experiențele apicole, posedă astăzi 72 ulee cu albine, dintre cari 17 sistem Hermes, 3 Berlepsch, 1 pentru observații și 51 primitive (buduróe.)

Deci, această societate, de sub președenția de onoare a d-lui M. Mihalcea, revisor școlar al județului, fiind în măsură de a da ródé, trebuie cred, a se face cunoscută prin publicitate.

N. Gădureanu.

Președinte.

DE ȚINUT MINTE

Căpătăm fericirea numai sub formă de picătură. Înțelept e acela care se mulțumesc cu fie-care picătură.

Sfaturi pentru cumpărarea taurilor

La cumpărarea taurilor să avem în vedere, ca taurul cumpărat pentru prăsilă să întrunească condițiunile următoare :

1. Capul să fie fin și ușor.

2. Ochiu limpedi, mari și întocați, acestea sînt semne de sănătate deplină și blîndețe (nu sîlbatoc și sficios, arătînd îndărătnicie.)

3. Córnele să fie subțiri, bine formate și crescute, de o culóre deschisă.

4. Nasul să aibă nările mari și să fie umed și rece.

5. Gâtul cu cerbicea (céfa) să fie tare și musculos. Cerbicea să fie lată; în decomun, gâtul să fie către cap fin și uscat, către spate însă tare musculos.

6. Bârbia sau tragănul, să nu fie prea mare, prea cîrnosă și sbârcită.

7. Picioarele dinapoî să fie lungi și musculóse, subțindu-se paralel, către articulațiunea glesnei (chișiței). Osele acestea să nu fie prea scurte, nici ascuțite, ci lungi și late. Fluerul piciorului să fie scurt, lat și să aibă o tendónă liberă și grósă. Unghiile scurte și rotunde de culóre întunecată și să conștea din corn tenace și tare; cîlcâiul piciorului să nu fie móle.

8. Să posédă un corp bine format și intact, o vioiciune și óre-care putere. Semnele unei sănătăți intacte sînt: animalul să aibă poftă de mîncare, să se hrînescă bine, să aibă o privire vióie și mișcări vióie.

Să nu se alégă pentru prăsilă un taur prea mare pentru vaci mici, cum d e. sînt cele de munte, căci viței se fac subțiri cu picioare prea înalte.

Taurul de prăsilă, să nu se foloséscă înainte de doi ani, căci de-abiă s'a restaurat de înoirea dinților primi.

Urmărindu-se o rasă constantă și voind a avé un taur bun pentru prăsilă minimum 6 ani, să nu ne abatem de la regula următoare: în anul întâiu de goniță, adică de la etatea de *doi* pînă la *trei* ani, să nu se dea mai mult de 30—35 vaci de gonit; el să gonéscă la 10—14 țile odată.

De la etatea de 3—5 ani, să gonéscă 75—80 vaci. Taurii mai bătrâni, aú cu 35—40 vaci de ajuns.

Adeasa se întâmplă, că un taur comunal gonesce pe an și câte 100 vaci, fără ca să se strice.

Este rentabil, ca pe lângă un taur mai bătrân și mare, să se crească altul mai tânăr și ușor, mai cu sêmă pentru vacile mai mici și debile.

Din experiență și practica vieții vorbind, să ne oprim nițel la constatarea și aprecierea unor împrejurări, care ne interesază foarte de aproape. Să presupunem, că din motiv de economie, orî neinteresare, nu se procură tauri în număr de ajuns, și aceștia se nutresc și îngrijesc slab, urmarea e, un număr ore-care de vaci, nu se gonesc, prin urmare nu fată.

Să ȃicem, că din suma de vaci a unei comune, rêmân 25 de vaci, fără de vițel; prețul unui vițel să fie de lei 20, rezultă o pagubă de $20 \times 25 = 500$.

Pe lângă acesta mai urmază că vacile acestea nu dau nici lapte; să socotim de vacă în decursul unui an numai 600 litruri de lapte, ce e puțin socotit, a 20 bani, fac 3.000 lei și cu 500 fac în total o pierdere de 3.500, ne mai socotind că ținând tauri frumoși, câștigăm și o prăsilă frumoasă, care asemenea are un preț mai mare.

Ore cu suma acesta nu am pute ȃiné tauri frumoși și în număr de ajuns? Nu i-am pute nutri și îngrijii bine?

De sigur că da.

Cifrele de sus arată deci, destul de lămurit, la ce pôte duce o neinteresare și o economie reu înțelesă.

N. Istrati.

Agronom șc. Normală.

VORBE VECHI

Vrei să fii fericit? Muncesce. Harnica albină n'are vreme să fie supărată.

* * *

Portă-te cum ȃi-e vorba orî vorbesce cu ȃi-e portul.

URDINAREA

Semnele bólei.

Se cunoşce de toţi că ese mereu şi subţire afară şi dacă se învechese ese cu sânge, are sete.

Doctoriile ce trebuesc.

Se vindecă la început cu paza de a nu bea apă multă şi a mânca mâncări uşore, lăpturi şi ouă cu zémă, fără fructe, castraveţi sau pepeni.

Cum să se întrebuiţeze doctoriile.

La început şi chiar mai târziu, daţi copilului său omului numai lapte bătut proşpăt şi în loc de mâncare şi în loc de apă şi alt nimic. Dacă nu se vindecă, luaţi de la primărie sau spiţarie o apă roşie numită bismut şi daţi-i la fie-care ceas o linguriţă mică. Feriţi-l tare de fructe, şi mâncări sărate.

Th. Zaharescu.

BIBLIOGRAFIE

A apărut: *Chemarea noastră în societate.*

Cuvînt ţinut la deschiderea conferinţelor generale ale corpului didactic primar din judeţul Muscel de *I. N. Ciocan*, revisor şcolar, dedicată învătătorilor din Muscel.

Preţul 50 bani.

De vîndare la tipografia Gg. N. Vlădescu, Câmpulung.

* * *

A apărut:

Răsboiul nostru pentru neatârnare, povestit pe înţelesul tuturor ediţa II-a, de cunoscutul scriitor şi colaborator al nostru G. Coşbuc.

Acastă lucrare formând un volum de 284 pagini sau 18 côle, pe hârtie gălbuie, format octav, este cea mai estină carte literară pin câte au apărut la noi, necostând de cât 95 bani. O reco-

mandăm cu căldură cititorilor noștri de ore-ce în ea se găsesc multe lucruri folositoare și e plină de învățături pentru némul nostru.

Toți cititorii revistei noastre, își-o pot procura prin administrația noastră, contra costului de 95 bani. Ceî-ce ne-ar trimite costul pentru 6 exemplare, aũ al 7-lea exemplar gratuit.

Observăm cu părere de rău că un număr de abonați, cu toate avisele noastre, nici pînă astăzi nu ne-a achitat abonamentul. N'am trimis revista de cât color ce aũ semnat o listă sau aũ cerut-o prin scrisori; e trist să constatăm că nu țin socotelă de sacrificiile ce facem. Rugăm cu insistență a ni se trimite abonamentele, fiind dejă trecute 8 luni din anul al II-lea.

Răspunsuri la întrebările din No. 23.

Aũ răspuns la trei întrebări:

Stavri Răducănescu, (Buzău); Gh. C. Dimitriu, Panciu, (Putna); Ghița N. Mateiu, comuna Câmpurile, (Putna); Sofia I. Matei, com. Câmpurile, (Putna); G. M. Ghiță, Risipiți (Dolj); Nicu Iorgulescu, com. Fundeni-Gherase, (Ilfov); Elvire Stanbolii, com. Cernătesci, (Buzău); Popovici Gh. Ion, (Iași); Două mure din pădure, (Dorohoi); I. Cogălnicenu, com. Văleni (Roman); Dobre Stănescu, com. Boldu, (R.-Sărat); Sița Caraiivan, (Fălciu); C. Ionescu, com. Grindu, (Ialomița); F. C. Voiculescu, (Parscov); Nicolae Cadeleu, (Tecuci); Gh. C. Satarul, (Brăila); Maria Mihăilescu, (Găesci); Ion Dinu, Sgârșii, (R.-Sărat); Ștefania D. Spirăciș, Văleni-de-munte, (Prahova); T. Hariton, (Ploesci); Boiciu I. Dumitru, (Bașehol); I. Dedulescu, Tâmbocesci, (R.-Sărat); Hareț A. Ecaterina, (Bașehol); Gr. Ionescu, (R.-Sărat); D. Bărsănescu com. Vărtopu, (Dolj); Alexandru Georgescu, (Cislău); Ana Ióchim, (Budesci); Eufrosina P. Lebedev, (Tulcea); Alex. Mircea, com. Bărsesci, (Putna); Lucreția Teodorescu, (Bacău); Ecaterina P. Lebedev (Tulcea); Elisabeta Vartolomeu și Maria Botez, Larga, (Bacău); Ofelia, (Brăila) I. Banu, (Bucău); Lența Cristea, (Dorohoi); Alexandrina Costescu, (Buzău); I. Negri, (Piatra-N.); Const. Carăp, (Buzău); Const. I. Popescu, (Gorj); Valerie Bratovoescu, Brezoiu, (Vâlcea); Megaclide E. Constantinescu, (Ploesci); Lucia Eleuterescu, (Loco); Cecilia Cică, (Loco); Constantin D. Nicolescu, (Loco); Apostol Nicolescu, (Armutleón).

Aũ răspuns la patru întrebări:

Pr. Ion Predescu, Mădulari, (Vâlcea); R. D. Diaconu, (Bărsesci, Olt); St. Rizescu, Alexandria, (Teleorman); Teodor Constantinescu, (Roman); Cornelia Petru Rădulescu, (Carnal); Haim Haimovici, (Brăila); Ionița Niță Peloiu, Dozesci, (Vâlcea); G. Nestor, Tătărăscii-de-sus, (Teleorman); Marin Rădulescu, com. Dedulesci, (Brăila); Ana Teodorescu, com. Albesci, (Prahova); I. Chișescu, Moroveni, (Dâmbovița); Alchiriades Critico, (Constanța); Fănel Frumuseanu, (Craiova); Gabriel Ionescu, (Argeș); Mia și George Miciora, (Focșani); Costache M. Roșca, (Focșani); G. Ghiorgheș, (Forma Studina); D. C. Cernătescu, (Craiova); A. Ganea, (Carnal); G. Munteanu, (G. Doiesci); I. Enulescu, com. Studina, (Roman); (Roman); Agapieș Constantin, (Buzău); Emilia Ștefănescu, (Dorohoi); Popescu N. Mihail, (Buzău); Jeaneta și Aurora Marinescu, (Craiova); Pr. Grigore Gogă, (T. Ocna); P. G. Rădulescu, (Brăila); P. Tuffeanu, com. Hodișoia, (Vlășca); Petre I. Popescu, Fundeni, (Ilfov); Vanti I. Dimitrescu, com. Casapchioi, (Tulcea); Luisa Marinciu, (Vaslui); Ion Băbușianu, (Vaslui); Sachelarul G. Vartolomei, com. Văteană, (Fălciu); D. Petróia, Văleni, (Roman); O blondină de la Prut, H; Ghiță C. Ionescu, (Ploesci); Alexandru Bauch, (Craiova); Itetty Valdman și Bubi Valdman, (Loco); Constantin Clodianu, (Bărlad); G. T. Siretianu, (Botoșani); C. Theodorescu, Slobozina, (Ialomița); Lazar Dinescu, (Sărbii); Parașchiva Dragomirescu, (Ploesci); Constantin Tănase, comuna Poenesci, (Vaslui); Ion H. Niculau, (Putna); Pr. Teodor Stroescu, (Ialomița); Ion I. Furtună, com. Ferbinți, (Ilfov); Velumnia Philip, (Constanța); Negreanu Nicolae, (Loco); Creion, (Loco); Vlad R. Popescu, (Fortu Măgurelu); Constantin S. Georgescu, (Loco); S. Demetrescu, com. Socarișu, (R.-Sărat); M. S. Cristescu, (Mehedinți); Mița G. Fortunănu, C. Greulescu.

Au răspuns la cinei întrebări:

V. Mălăescu, Pojogoni, (G.-Jiu); Lina D. Voicu, (Romanați); Alex. Daniil, (Craiova); Ecaterina Haği Daniil, (Craiova); T. I. Lăzărescu, (Târnauca); C. Dumitrescu, (Giuvăroscii); Nicoleta A. Spiridon, Pătesci, (Putna); Ilie Popescu, (Teleorman); Constantin Albu, (Focșani); I. Sturzoiu, (Câmpulung); Efrosina Alexandrescu, (Vaslui); Marlette Agappe, (Vaslui); C. C. Langa, (Focșani); Diaconescu Grigore, (Focșani); Cellărianu Ion, (Craiova); Lill Vasiliu, (Loco); L. Fajonu, (Călărași); Elena Polyehroniade, Vasile Muntănu și G. Christea, (Focșani); D. Preda, Filip Teodorescu, C. Popian și Ion Popescu, Gornet; (Loco); Aureliu Enen, Bălănoia, (Vlașca); George V. Dragomir, (Bârlad); Eugenia Contescu, (Buzău); Ionel C. Georgescu, (Alexandria); Popescu N. Nicolae, (Câmpulung); George Popescu, (Ploesci); Oscar Popescu, (Botoșani); Gh. Sôroc, (Caracal); Mihalcea N. Zăruescu, com. Mândresol, (R.-Sărăt); Ecaterina Spăneștenu, (Vlașca); Pricină Ion, (Caracal); A. N. Vasiliu, comuna Antonesci, (Teleorman); Horgea M. Grigore, (Provița-de-Jos); Gr. Zamfirescu, (Romanati); Al. C. Costescu, (T.-Jiu); Gh. Șoldănescu, (Fălticeni); V. D. Dabija, (Vaslui); Gh. Zaită (Iași); I. P. Diaconescu, (Vâlcea); Constantin I. Constantinică; com. Mânăstirea, (Ilfov); S. Cerbulescu și C. Bocănescu, (Ineși); Constantin Sadănu, (Loco); Ionescu B. Haralambie, (Loco); Alex. Eromnimon, (Loco); Popescu Petre, (Loco); Antim M. Nicolescu, (Loco); St. Brădișteanu, com. Brădesci, (Dolj); Nicu C. Vetra, (Loco); Tia Popescu, (Argeș); Elena I. Popescu, (Călărași); Sucu N. Ion, (Vâlcea); Ștefana Christescu, Bolintinu din vale, (Ilfov); Const. Tomescu și Nicolae Popescu, (Ploesci); Petru Vancu, (Ungaria); Paulina Ștefănescu, (Loco); Mărișra T. Popescu, Părlita, (Ilfov); N. I. Partenie, Gh. Manoliu, Th. I. Grigoriu. L. M. Kaufman, Anđonie Giurgina și Gh. Cătescu.

In No. viitor vom publică deslegările întrebărilor.

ADRESE CĂTRE REDACȚIE

Mulțumesc din inimă onorabilului comitet cari a depus o silință destul de mare spre a lumina poporul Român cu cele mai folositoare științe și mulțumindu-i urez o viață lungă și un deosebit succes.

C. C. Păcălăbolu.
Jud. Gorj.

Cu mult nesațiu citesc revista «Albina» și cu multă nerăbdare aștept ivirea fie-cărui număr din această revistă.

Din inimă îi doresc isbândă; iar conducătorilor ei sănătate și succes in relisarea scopului.

Atanase Popescu.
Invăț. Ad. Copăceni, Vlașca.

Multe reviste de la mulți d-ni redactori citesc, dar nici una nu-mi face atâta impresie cât această revistă intitulată «Albina». Urez viață lungă și bun succes, spre scopul propus.

Barbu Ceaușiescu.
Invăț. Leleşca, Dobrotésa, Olt.

In calitate de cititoare a revistei «Albina», citind toate numerile eșite de la apariția plăcutei reviste și pînă astăzi, vedend frumosul scop pe care îl urmărește, îi doresc din suflet un întins tiraj și prosperitate. Doresc ca Dumnezeu să ajute pe inițiatorii «Albinei» și rodnică să le fie munca pentru depărtarea întunericului.

Petrica Andrei Jeculescu.
Ploesci.

Ca abonat al revistei «Albina», a cărei menire este: a sădi în inimele populațiunei rurale, iubirea de Dumnezeu, aprôpe, și țară și de a încălzi sufletul pentru tot ce este bun, drept și Românesc.

Felicit inițiatorii acestui focar cultural și urez mulți ani fericiți și plini de succes.

George Nițescu.
Glâmbocatu, Dâmbovița

Trăiască «Albina», trăiască prisăcarii, trăiască și cei ce se îndulcesc, ca să se îndulcăască cât mai mult.

I. Dodon.

Inv. Domnesci, Păusescl. Iași

Dulce-i mierea ce strâng albinele dar mai dulce și mai folositore mie-rea ce revarsă revista «Albina» celor ce o citesc

Pr. I. Dumitrăchescu.

Dobrescl, Muscel.

POȘTA REDACȚIEI

D-lui *I. Petrescu*, Sucéva.—Am primit banii și scrisoarea. Regretăm că nu putem de îndată să vă dăm un răspuns la cesiunea ce ne faceți, de ôre-ce d-l Garboviceanu, cel care a studiat-o în deosebî, se află dus la Mehedintzi, unde și-a pus candidatura la colegiul al III-lea de deputați. Îndată ce se va înapoia, ne vom face o plăcere a vă servi.

Pr. *N. Ionescu*, gura Dimieni, Buzău. Primit, așteptăm restul.

Pr. *Silvênu și C. V. Mihăescu*, Manolésa Dorohoi.—Noué nu hi s'a trimis banii, și scriind persônei ne-a răspuns că nu își aduce aminte. Rugăm scrieții și d-vôstră și rugații să descurce afacerea. Îi vom scri și noi din nou, find-că scim că e un sprijinitor al nostru și trebuie să fie o încurcătură numai.

G. Predescu, forestier Buftea.—Abonamentul achitat cu chitanța 14.284.

D-lui *D. Constantinescu*, Bogdănesci Vâlcea.—Idem 15.008.

Pr. *P. Ionescu*, Sirinôsa Vâlcea.—Idem No. 15.009.

Mița Ionescu, Cernătesci, Dolj.—Idem No. 15.011.

Prețul cerealelor din târgul Brăila

Iată în resumat prețul mijlociú cu care s'a vîndut cerea-
lele în târgul din Brăila, de la 9—16 Maiú st. v.:

	Prețul maxim. la hect. socot. în kgr.	Prețul mijlociú la hect. socot. în kgr.	Prețul minim. la hect. socot. în kgr.
Grăú.	11,10	10,60	8,40
Porumb	7,10	6,15	5,96
Porumb roșu	7,15	7,00	6,00
colorat.	6,35	6,00	—
Porumbul suta de kgr. s'a vîndut cu		7—8 lei,	— cent.
Cincuantin . . . »	»	9 »	20 »
Ovêsul »	»	11 »	60 »
Orz »	»	11 »	— »
Fasole »	»	11 »	50 »